

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia Aristotelica - Cod. Ettenheim-Münster 289

Aristoteles

[S.l.], [17. Jahrh.]

Caput 4tum

[urn:nbn:de:bsz:31-130062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130062)

N. in Diversa parte illi cum diversis adibus dicitur N.
 Consom.

Prima est, quod hic syllogismus non est formaliter bonus: quia hoc est ad
 Petrus est homo quod Petrus est animal. quia duo extrema non identificantur
 cum medio in promissis. R. Nihilominus hoc igitur est quod ad in maiore
 identificat eum cum hoc, et identificat eum cum Petro in maiore parte;
 quod est ad idem identificat eum cum Petro in maiore parte. Sed scilicet aliter sibi videtur
 hoc principia procedunt in maiore, non est ad quod modo in divinis procedunt
 theologorum edicare. Syllogismus autem exponitur, si deus nullus est
 nisi principia dicitur de eis, quia nec deus sermo solus opinatur, sed
 est distribui.

Capitulum

Regula generalis ad speciales syllogismi

Regula prima. Syllogismus categoricus est plene bonus, si maiore habet
 tres, quoniam tres. quia nec inter duo, nec inter plures deus medius sermo
 non identificat, sed distinctio in eis, ad in hoc syllogismo, quod hoc est ad
 ad idem est ad, quod hoc est ad.

Regula secunda. Nec deus sermo in gradibus conditionem, nec alius sermo in
 in promissis. quia in conditione affirmativa vel negativa non identificat eum
 cum inter se in vero cum illis. deinde vel medius sermo in conditione copu-
 ngerebunt deus ad idem et eodem modo, quod in promissis, vel quod
 modo in eodem, quia nihil novi inferretur in opposito, sic est quod in pro-
 missis fuit affirmativum negare in conclusionem.

Regula tertia. Nec deus sermo si est compositus, debet in promissis habere semel
 complete distribui hoc igitur quod ad hoc syllogismus, quod principia
 dicitur de eis, et quod debet affirmari vel negari identitate
 duorum conceptuum ad in eodem parte illi, aliter non potest dari in
 dico: quod hoc est ad, quod hoc est ad, quod hoc est ad, ubi non identificat
 cum eodem illis, vel aliter et consequenter nec inter se.

Regula quarta. Ad nihil distribui in conclusionem, quod non fuit distri-
 butum in promissis. Idem est in conditione, et in maiore est identitate
 extremorum inter se, qualis fuit cum medio in promissis, quod si in pro-
 missis fuit tunc particularis identitate cum medio, vel ad hoc particularis
 distinctio, tunc est in conditione in qua alius sermo in eis, quod
 in promissis, et hoc est deus sermo, vel alius hoc est ad, quod hoc est ad, quod
 hoc est ad est ad.

Regula quinta. Si utraque promissa est in maiore particularis, tunc

Augmentum, quod aliquod ad se habet, forte syllogismus, quia hunc
habet et minor extremum, et maior, scilicet universalis.

Regula et hinc figura. Quod minor affirmans, conclusio, sed specialis,
habet minor, si forma debet esse affirmativa alia, in consequente distribuitur
proterum in distributum in premissis, a se ipso concludit, nec quibus
forma est hinc, quod aliquis hinc non concludit nec. Et conclusio, si forma
est particularis, licet premissa sua universalis, quia minor extremum
procedit, et non distribuitur ad distributum, ut si hinc est universalis, hinc
est ad quod est ab eadem.

Solvens Obiectiones

Obiectio una, hinc syllogismus forte, quod quod non est ad se, non hinc,
sed proterum non est ad se, quod proterum non est hinc. Et tenet premissa sunt hinc
et minor, ut si syllogismus formaliter, forte, et est equivalenter, affi-
ditur, forte, hinc est infinitus. Sed proterum non est ad se, quod non est ad se, et tenet
syllogismus est inferio. quod autem minor, sic exponi debet, ut si hoc
proterum, quia proterum minor, debet et proterum minor, sed tenet ad se
maior, hinc hoc debet: quod non est ad se, quod hoc debet et proterum
minor. Et hoc syllogismus est infinitus, sed non proterum minor, male
in proterum minor, et si proterum, hinc infinitus, sed proterum, et si proterum
hinc proterum non est infinitus, quod hinc proterum, ubi minor est equivalenter
et infinitus, affi. alii dicunt, maiorem habere hunc sensum, quod
hoc est ad se, minor, ut ad se, et negationem, et si hoc debet
syllogismus est incongruus.

Obiectio altera, in hoc syllogismo, velum in sensu, ut ad se, quod
non est sensu, quod non est ad se, tenet nostra regula, quod. Si, sicut prius,
maior, et est equivalenter, affi. quia forte, et est sensu, et ad se,
idem fore dicit de hoc syllogismo, quod quod non est sensu, non est ad se,
sed forte, non est sensu, quod forte, non est ad se, hinc forte, et est sensu,
a sensu, et est sensu, ob forte, sed forte, et est sensu, a sensu,
quod est sensu, ob forte. Et licet hinc alii, hinc, syllogismus, hinc,
habere forte, tenet, sed forte, quia et forte, proterum, ut ad se, hinc
quod hinc, hinc, hinc, hinc.

Obiectio tertia, hinc syllogismus, et forte, hinc, hinc, hinc, hinc, hinc, hinc,
et proterum, hinc, hinc, quod hinc, hinc, hinc, hinc, hinc, hinc, hinc,
hinc, hinc, quia et minor, et conclusio, et affi. minor, vero, negati.

fit autem rediens: ac peccatum e adibile pro sed ira e peccat
um, qd ira e adibile deo.

Capitulum 8^m

De sequenti bono consequentia.

Prima. ex vero non sequitur verum. probat. solis e identitas duorum
inter se in syllogismo affirmativo, qualis e identitas duorum in q^o q^o
si in promissis identitas duorum in q^o q^o fuerit, etiam e vera
identitas mediantia duorum inter se. si e sel. siue in promissis
cum q^o q^o identitatis, n^o potest simpliciter in conclusione distingui.
In ipso in syllogismo negativo, si duo in promissis distinguuntur
in q^o q^o e distinguuntur in conclusione inter se.

Secunda. ex falso sequitur falsum et verum. probat. de vero
probat. possum persequi errorem vel errorem in intellectu, duo alia
realiter inter se identitatis in promissis affirmare de q^o q^o a quo
distinguitur, et inde inferre illorum identitatem inter se. fit autem
ex falso sequitur verum q^o q^o: q^o q^o hoc e hoc q^o hoc e veribile q^o q^o hoc
e veribile.

Terce. solis e identitas duorum inter se qualis e identitas illorum in
q^o q^o, sed hoc in q^o q^o bene scilicet e solus et scilicet q^o q^o e solis e
identitas inter haec adripibile. si dicitur: solis e identitas duorum
inter se qualis in q^o q^o in promissis veris sed na. solis q^o q^o: ad si dicitur
omnes e contrarium. implicat e ut des. vera identitas in q^o q^o ad n^o e des
vera e mediantia identitas duorum inter se. potest autem affirmari
falsitas identitas in promissis, et tunc sequi verum in conclusione.

Quarta. q^o q^o si in promissis solis e solis identitas duorum inter se
qualis e in q^o q^o tunc hoc q^o q^o n^o potest ex promissis falsis inferri
mediantia ad vera identitas duorum inter se se contra e solus q^o q^o
ad contra q^o q^o illud. tunc ex promissis falsis ut solis in q^o q^o
inferri vera e mediantia identitas duorum inter se ad illud in promissis
falsis congruat veris q^o q^o: illud vel si: tunc vera identitas duorum
inter se n^o potest inferri materialiter, sed formaliter, neque quia forma
bona e ut conceptus promissis, sed materialiter si solus q^o q^o n^o potest
negari contra. hoc q^o q^o quod ex falso qua solis e solis sequi verum
potest autem sequi ex falso condicionaliter ex q^o q^o potest siue tali
quod pro vero concedit.

Quinta. ex necessario non sequitur necessarium. probat. solis e identitas
duorum inter se, qualis cum q^o q^o q^o nisi promissis fuerit necessaria